

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Ved Bestemmelserne i Organisationslovene for Søværnet og for Hæren af henholdsvis 28de Maj 1880 og 25de Juli 1880 blev S sammensætningen af de 2 militære Lægekorps ordnet ganske analogt, saaledes at der, bortset fra at man i det mindre af de 2 Korps lod Chefsposten bestride af en Overlæge, fandtes de samme Grader i dem begge med et nogenlunde tilsvarende Antal i de forskellige Grader. Dette Forhold blev allerede ved Tillægsloven af 13de April 1894 til Loven om Hærens Ordning af 25de Juli 1880 noget forrykket, og dette vil yderligere ske, naar det Forslag om Ændringer i Hærens Lægekorps, som er forelagt i Landstinget i indværende Rigsdagssamling, maatte blive op-
højet til Lov. Følgen heraf vilde altsaa være, at de yngre faste Læger i Søværnets Lægekorps — Skibslægerne — af hvilke den ældste har en Tjenestetid af 27 Aar, den næstnyeste en Tjenestetid af 11 Aar, vilde blive forbigaaet i Grad og altsaa i militær Rang af langt yngre Læger af Hærens Lægekorps, men dette vil medføre praktiske Ulemper under Forhold hvor Læger af de 2 Korps skal virke sammen, f. Eks. ved de to militære Hospitaler, Garnissionssygehuset i København og det militære Epidemihospital. Man har derfor anset det rigtigt, ved at fremsætte nærværende Forslag, at søge den som foran paapeget ved Organisationslovene af 28de Maj 1880 og 25de Juli 1880 tilstræbte analoge S sammensætning af de 2 Lægekorps, genoprettet.

Til Lovforslagets tvende Paragraffer skal man fremsætte følgende Bemærkninger:

ad § 1.

Fordelingen af Søværnets 8 faste Læger i de forskellige Grader er foretaget under Hensyn til Tjenestefordelingen og de tjenstlige Forhold i Flaaden, der ikke tillader, som i det foran omtalte Forslag vedrørende Hærens Lægekorps, at gøre Overlægeklassen talrigere end Korpslægeklassen.

Man har ment det rigtigt at ombytte den lidet betegnende Charge Skibslæge med Korpslæge, dels for ligesom i de øvrige Grader at anvende samme Charge-Betegnelser som for Hærens Lægekorps, dels af Hensyn til de paagældende Embedsmænd selv, der i deres Benævnelse altid har set en Hindring for den Adgang til privat Virksomhed, som Staten, ligesaa meget som Lægerne selv, maa sætte Pris paa, bevares de paagældende, da de derigennem, ligesaa meget som gennem deres tjenstlige Virksomhed, bevarer og udvider deres Kundskaber.

ad § 2.

De i denne Paragraf indeholdte Bestemmelser er i alt væsentligt ganske analoge med de tidligere Lønningsbestemmelser, og Ændringerne, der ikke medfører nogen forøget Udgift, er saaledes af formel Natur, dog har man anset det rigtigt, at foreslaa den samme Lønning for den Stabslæge, der ikke fungerer som Generallæge, som oppebæres af Hærens Stabslæger, medens den som Generallæge fungerende Stabslæges Lønning forøges med 800 Kr. mod tidligere 1,200 Kr. Dette medfører ikke nogen Forandring i det nuværende Forhold, idet den for Tiden som Stabslæge fungerende Overlæge lønnes med 3,200 Kr. + 1,200 Kr., den anden Overlæge med 3,600 Kr.